

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 1. Vtrum hoc sacramentum sit conferendu[m] Infantibus ante vsu[m]
rationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

conferendam primam gratiam, sed ad augmentum, & perfectionem: unde dicitur Sacramentum viuientium: ergo supponit statum gratiæ, qui fit vel re verâ, vel bona fide putetur esse. Vide D. Thomam ad 2.

Vbi tamen aduerte, Si quis esset in peccato mortifero per ignorantiam, non iustificaretur per hoc Sacramentum, nisi haberet veram contritionem, vel saltem attritionem virtuales: quia peccatum mortiferum non potest sine poenitentia remitti, etiam si ignoretur, vt probandum est de Sacramento Poenitentiae. Cum hac moderatione intellige D. Thomam.

In immemore sustinet virtutis attritio

ARTICVLVS VIII.

Vtrum hoc Sacramentum sit omnibus exhibendum?

25 R Espondetur exhibendum omnibus. Ratio est, Quia sicut natura intendit, vt omnis qui corporaliter nascitur, ad perfectam ætatem perueniat; ita multo magis intendit Deus, vt omnis qui spiritualiter renascitur, perueniat ad statum perfectum vitæ spiritualis.

Thomam

DVBIVM I.

Vtrum hoc Sacramentum sit conferendum infantibus ante usum rationis?

26 R Espondeo, Seruandam esse Ecclesiæ consuetudinem. Olim cum baptismus solum bis in anno conferretur, scilicet in profesto Paschæ, & Pentecostes, simul dabatur Sacramentum Confirmationis. Nam Episcopus facile bis poterat adesse, & minor erat fidelium multitudo. Unde etiam tunc dabatur infantibus: vt patet ex Dionysio, Melchiade, & alijs. Vide Thomam Waldensem tomo 2. cap. 140.

Varia fuit Ecclesiæ consuetudo in confirmatione conferenda.

Postea quando ob multitudinem, & alias causas, id non potuit seruari; separatim conferri cepit hoc Sacramentum: & ex illo tempore expectatum ferè vsque ad initium vsus rationis: Quod & nunc passim seruatur; & probat Catechismus ad Parochos Pij V. Ratio est, Quia decet, vt si necessitas non premat, suscipiatur cum propria fide & deuotione; cum sit Sacramentum tantæ dignitatis. Decet quoque, vt hoc Sacramento professionem fidei quisque per se faciat, cum in baptismo fecerit per alium. Denique vt periculum repetitionis vitetur.

Car nunc differatur vsque ad initium vsus rationis.

Dices; Canone Vt ieiuni. de Consecratione dist. 5. dicitur, Vt ieiuni veniant ad Confirmationem perfecta ætatis, & vt moneantur antea confessionem facere: ergo &c.

An ieiunium vel confessio prerequisite antea hoc Sacramentum.

R Espondeo, Canonem loqui de adultis, non de pueris: unde non sequitur pueros non posse confirmari. Vbi aduerte, non esse præceptum sub peccato mortali, vt ieiuni accedant: nec consuetudo sub tam stricta obligatione hoc obseruat. Nam sepe hoc Sacramentum confertur post prandium. Valdè tamen est consulendum. Similiter consulenda confessio, quamuis non sit præcepta, cum contritio, vel etiam attritio existimata contritio, etiam in peccatore sufficiat.

Aduertendum est, Eth infantibus non detur ordinariè hoc Sacramentum, eò quod expectetur

vsus rationis; tamen si iste vsus non putetur futurus, hoc Sacramentum non est differendum. Ratio est; Quia non solum datur ad pugnam spiritualem, sed etiam ad sanctitatem & gloriam maiorem, vt patet ex D. Th. ad 4. Quod satis est, vt merito alicui possit & debeat, etiam si nunquam sit pugnaturus, conferri. Unde vtilissimè daretur etiam moribundis, siue infantes sint, siue adulti. Quod autem hoc non sit vsitatum, fortassis causa est, quia non potest commodè fieri Episcopis occupatis: & quia non est absolute necessarium, vt Melchides ait.

An, & quando expectetur hoc Sacramentum non differri in infantibus & moribundis.

Deinde, etiam dari debet perpetuo amentibus, quidquid dicat Sotus. Non enim est ratio, cur tanto bono sint priuandi, cum per gratiam baptismalem sint satis dispositi; & nulla in Sacramentum irreuerentia committatur: præsertim cum Patres dicant, sine hoc Sacramento non esse perfectum Christianum.

28 Dandum etiam hoc Sacramentum amentibus.

Tertiò, Dari debet etiam amentibus, qui aliquando vsus rationis habuerunt, si non putentur ad mentem redituri. Nec opus est vt hoc Sacramentum expresse petierint; sufficit enim generalis voluntas, quia quisque fidelis, dum ratione vitur, censetur velle omnia ordinaria salutis suæ adminicula; nec sciatur esse in malo statu.

Est aliquando vsus rationis.

DVBIVM II.

Vtrum Confirmatio sit præcepti, an consilij tantum?

Omnibus consideratis, probabilius est, non esse vllum præceptum, quod per se obliget fideles ad Sacramentum Confirmationis: Unde secluso contemptu, prætermisso eius non est per se peccatum, saltem mortiferum. Colligitur ex D. Thoma hoc articulo: & Docet Caeteranus in Summa, verbo Confirmatio. Adrianus tractatu de Confirmatione art. 1. Franciscus Victoria de Confirmatione, quæst. 48. Couarruias lib. 1. Variarum resolutionum cap. 1. num. 9. Nauarrus in Enchiridio cap. 22. num. 9. Sotus distinctione 7. art. 8. & plerique alij recentiores. Probat; quia tale præceptum vel esset directè à Christo Domino impositum, sicut præceptum Baptismi, & Eucharistiæ: vel oriretur ex natura rei, supposita dumtaxat institutione huius Sacramenti: vel esset impositum ab Ecclesia. Atqui nullo horum modorum de tali præcepto constare potest: ergo non est introducendum. Patet Consequentia: Quia nullum præceptum obligans sub mortali introducendum, nisi satis constet extare; vt patet ex tractatu de Legibus.

29 Omnis huius Sacramenti per se non est peccatum saltem mortiferum.

Minor patet: Quod enim Dominus tale præceptum dederit, nec ex Scripturis, nec ex traditione habetur.

Probat non esse aliquod præceptum ad hoc Sacramentum suscipiendum.

Quod etiam ex natura Sacramenti non oriatur, patet; quia hoc Sacramentum neque est necessarium ad salutem, vt patet in Infantibus: neque ad fidem constanter profitendam; nam alijs medijs, vt oratione, & bonis operibus auxilium necessarium potest obtineri. Nam, licet hoc Sacramentum non esset institutum, obtineri posset quod necessarium est ad profitendam fidem. Denique, neque præceptum Ecclesiæ extat; nam vsus Ecclesiæ non habet, vt quis cogatur ad hoc Sacramentum: alioqui maior cura adhiberetur, vt omnibus